

સુદામોની

અડલણીલાલ

તથા

સ્વામીજી સંસ્થા.

બાં

કેળવણી.

— સંસ્થા —

અધ્યક્ષ તથા પ્રસિધ્ધ કરનાર

પ્રુફેસર હરીનાથ બાઈચંદ.

કે. કલુપુરેડ—અમદાવાદ.

અમદાવાદમાં કલુપુરેડ ઉપર આવેલા ધો હરિદ

પ્રીન્ટીંગ પ્રેસમાં કેશવલાલ મગીનલાલ

દુધવાળાએ છાપ્યું.

આવૃત્તી પહેલી

સંવત ૧૯૧૬

પ્રત ૨૦૦૦

સને ૧૯૧૦

૩૫૬૨
 ગુજરાત વિદ્યાપીઠ
 સુદામાની આજીવન લીલા.
 ૩૫૬૨
 ૬-૧૨

એક વખત વિઠલ વર આદ્યા, ભાવ ભક્ત ઉપર લાગ્યા;
 બાળસ્તેહી સુદામાને મળવા માધવજી આવ્યા. ૧
 સુદામ પુરી પ્રભુ પધારકા, નરનારીને હેત વાપ્યું
 પવિત્ર પતિ સુદામાની, હૃદયને આસન આપ્યું. ૨
 સુદામા કહે છે નારીને, અગવ્ય સુખે તોત્રી;
 રીધ્વ સિધ્ધ ને નવે નિધ્વ તે, આ હરીએ મને આપેલી ૩
 મુખી તાદુળ લખ ગાધવે. મને ધણો ગ્રહસ્થ કર્યો;
 દળદર હણુ. દાણો નવ મળતા, તે દુખનો દીવસ હયો. ૪
 રામા રસોઈ કરવા બેઠી શાક પાક સામસી ઘણી;
 રાટલીનીં શેરઃજોઈ આંધિ, સ્તેમાંથી અદશેર વણિ ૫
 ત્યારે સુદામા કહે શામને, શીઠ ભુખ્યા બેશી રહીએ;
 રસોઈ તઈયાર થવા આવી નદિએ નહાવાને જઈએ ૬
 એટલે ઉઠ્યા શ્યામ સુદામા, એક એકના કર ઝાદ્યા;
 સ્વમ્મ ધોયેલાં વસ્ત્ર લીધાં, વાતો કરતા બેઠે આદ્યા ૭
 સુદામા કહે સુણો શામજી, હું બ્રાહ્મણપર હેત લાવો;
 લે.ક વાત કરે છે મારે, અકળલીલા બતાવો ૮
 એ અકળલીલા જોવાને, મોહન હું મરૂ મથી;
 જામ કહે અકળલીલા, જોવામાં શંક સાર નથી ૯
 સુદામા કહે મારે જોતી, એસ કરતા નદીએ આવ્યા; ૧૦

गृजगन विद्यार्थि ग्रंथालय

ग्रंथालय, गुरुकुल, गुरुकुल

ग्रंथालय ३१७२

ग्रंथालय

ग्रंथालय २३६११११ २३५१११

ग्रंथालय २३५१११

૬૨૧૦૬

- અક્ષમીસા-હરજી ૧૧૭, દેખાડવા દિન બાગવા ૧૦
- શામ કહે સુણે સુદામા, મન તણે મમત મેલો;
- આ પારથી કુમકો મારો તે, પેલે પાન કાણુ જન્ય પેહેલો ૧૧
- એમ કહી મુગતે ચડાયા, પડીયા નદીના નીરમાં
- યુ લેકતો ના ત્યાંથી જઈ ઉભો સામી તિરમાં ૧૨
- જળગ્રીવા નથી જોઈ, નકતમ નટવર નાગરમાં
- જોએ હડસેલી મેલવા સુદામાને સાગરમાં ૧૩
- મટીકાએ બહાર નીકળ્યા પરતાવો મનમાં કરત;
- તાં ગયું મરને ક્યાં છે ધનશામ, આંખે બહુ આંસુ બરતા ૧૪
- તરે જળ જોઈ બડકી ઉડ્યા, બજવા માંડ્યા દીનમાંધુ
- નદિ મારી ક્યાં નાશી મઈ ક્યાંથી આવ્યો આ સોંધુ ૧૫
- આ જળથી નહીં જઈ જીવતો, કદિ જુગદિશનું ધ્યાન ધરયું,
- દામોદરને દયા ઉપનિ સાગર વચ્ચે ગામ કરયું. ૧૬
- તેમાં મલેચ્છ મનુષ્ય વાસ્યાં, અવળી રીતી તે ચાલે;
- અણલુ શુદ્ર સરવે સરખા, એક એકને કન્યા આલે ૧૭
- તેવા ગામમાં ગયા સુદામા, નગર લોક સામા મળ્યા;
- અણલુ તમે બલે પધારયા, કહીને સાથે લેઈ વળ્યા ૧૮
- વ્રીષ્ટ કહે સુદામાપુરી કહો શેઠ કેટલે હશે;
- શેઠ કહે સુદામાપુરમાં, જતાં વીશ વરસ થશે. ૧૯
- વિશ્વ દિનથી વહાણ ગયાં છે; તે જઈને પાછાં આવશે;
- પછી તમને ઘેર પોહોઆડે, સાઠ વરસે જનું દાવશે ૨૦
- જુલ્હી સુદામા સત્તપ કરતા, કાને ઘેર જઈને રહીયું;
- ૮ પાપી પુત્રુવા બાગશે, ક્યાં જઈને અનન્ય ખાંડયું ૨૧

શેઠ ઠહે સતાપ ન દરશે; સહુ તમારું કષ્ટ કાપુ
 ખાવા પીતા જોડવા પેહેરવા રહેવાને મદીર આપું ૨૨
 નારે પેટ છે પવિત્ર પુત્રિ તે દેહ તમને કન્યા;
 સુદામા કહે લેકે શુદ્ધતા થાય અતી અધનમ અન્યા ૨૩
 તારે શેઠ કહે ન તમમં, બ્રાહ્મણ સદા મહ સરખા;
 સુદામા ને આ અન્ન મળવાતું, બુળે ક્યાં મારશે વળખાં ૨૪
 જોઈએ સુદામા અટકાયા, ગામ લોક ગરદન ધાલે;
 સારે વરો મેળવવાતું, અન્ન ઉદક વાણ કેમ ચાલે ૨૫
 અન્ન ખાઈશું ને વટલાઈશું, પરણ્યામાં ચીત પેઠું છે;
 નાત રહિ શુદ્ધતાપુરમાં ત્યાં જાણુશ કાણુ બેઠું છે. ૨૬
 એતું સગવડ દેના પામ્યા, બુદ્ધું પરણાર લેમ રહ્યા;
 પતિન રહે પેતા જમે. બાપો બેગા બળદ થયા ૨૭
 સુદામાને સંનિદ નાઈત, નારીને પાંચ ધુંત્ર થયા;
 ખાટેશના જોડ અપલા હુઠતિ તે સાર સમશાન ગયા, ૨૮
 ધાકુંક ન. સ ગયુ મરણે; મહુ છોડીને બુલે;
 જે નારી સુદા નેના નાથઈ, આંખે આંસુથી રૂવે. ૨૯
 કાષ્ટજ સારી ચીતા ખાઈ, ચીંતામાં બહુ જીવ પેડો.
 નારીતું મરત ખેડમાં; લેઈને પીયુ બળવા પેડો. ૩૦
 સુદામા જોઈ વિરમે પાન્યા, બળનારો મુરખ જેવો;
 અમ્મી સથે પુરુષ મરે, આ અનરથ અવળો કેવો. ૩૧
 તે સુણીને સહ જન બેદ્યા, સુદામા તું છે મતિયો;
 ગામ ચાલ છે નારી પુઠે, રવામી હોયતે થાય સતિયો. ૩૨
 તમા કહે ચાલજ ખોટો; તેને તમે માન્યો ખરો;

દોષ પુરૂષ બળે નહિ તેનેઃ કહો બાક તમે શું કરો. ૭૩
 લોક કહે ન તોડીએ ધારો, બાંધીને સાથે લેખએ;
 સારી રીતે બળે નહી નો, પરણે બાળી દમ્યે. ૭૪
 સુદામા કહે અરે શામળ, સરસે લુચ્ચા લોક નડશે;
 ભારી પત્તિનો પંઠ પડે તો, મારે બગવું પડશે ૭૫
 એવો એવો સંતાપ કરતા, બજતા શ્રીઅતરજમી;
 હરી લીલાથી સુદામાની પત્ની પણ મરણ પામી. ૭૬
 સુદામાએ સખ દિહું ને, પોક મેલી રડવા બેઠ;
 જાણ્યું મને જોડે બાગશે. કાઠિયો જમ્યે જર્જ પેદા. ૭૭
 મમ તણા ત્યાં લોકો આવ્યા, મહુ ઉપાડ્યું હાથે;
 સુદામાને શોધી કાઢાડો, બળવા સાર લો સાથે ૭૮
 સુષ્ટિ સુદામા થરથર કુન્ન્યા, ખુલ્લે રહી આમો ચોળે;
 લોક લાંઠીઆ લેખ લાકડીઓ, કાઠી કપાસો ખોળે. ૭૯
 ખુણામાંથી ખોળી કહાડ્યા, ખેંચીને બારણે લાવ્યા;
 હાથ ઝાલી હાવા લાગ્યા ન દિધા, તડીને મશાણુ લાવ્યા. ૮૦
 ચિતા ઠહડકી સડ લોક બોલ્યા, બાકી ન રહે વિત્યામાં
 પહેલેથી સુદામા સમજી. બિરાજે આ ચિતામાં. ૮૧
 મુર્ખો સુદામા કરે સોસનાં, અગ્નિના ભડકા ધારે;
 ફેલા ઉઠશે પાણી છુટશે, દુઃખ પામીને જીવ જશે. ૮૨
 અગ્નિ ના ખમાય ને જીવ જાય, બળ્યું બગવું નારી સંગે;
 સે કરતાં પડું દરીયામાં, વેદના બાપે નહીં અંજે. ૮૩
 એવું મન વિચારી બોલ્યા, બળવાને તપવાર ચાઉં છું;
 ઉમા કહો બાક મહેલે મને; એક વાર નાહાવા જઉં છું. ૮૪

- એમ કરીને છેતરી આત્મા, જળમાં જ પાપાત કીધા; ૪૪
- સ્નેહિ સુદામાને શામળીએ, નહિમાં જે ચી લીધા ૪૫
- સુદામાએ ડોકું કહાડ્યું એટલે હસ્યા વનમાળી;
- પ્રભુ કહે તમે છે પાછળ, હું આગળ છું વ્યૌ તાળી ૪૬
- સુદામા કહે જ્ઞાનિ તાળી; ધણકિ વરસ વહિ ગયા:
- સાચુ કહેજો સમ છે મારા, ક્યારના અહીયાં ઉભા રહ્યા. ૪૭
- કૃષ્ણ કહે કે હમણું આવ્યા, નારી રાંધી રહી જશે;
- વિઠ્ઠલ કહે વચ્ચળ પહેરો; રસોઈ ઠંડી થઈ જશે. ૪૮
- સુદામા કહે શું જોલો છો ધણા દીવસ વહિ ગયા;
- સાધું બેટમાં પ્રેમદા પરણ્યો, પાચ પુત્ર તેનેજ થયા ૪૯
- ત્યાં સુધી શી રસોઈ રાંધે, જીવાને જઈએ વહેલા;
- બંસીધર કહે આશુ જોલો, મુજ મિત્ર થયા છે ત્રા. ૫૦
- જ્ઞાનાં છોકરાં શાન્તી નારી, કહીને શ્રીકૃષ્ણે કર આપ્યા;
- ગાંડા જેવા ગણે મિત્રને, સુદામાને મહેલ ચાલ્યા. ૫૧
- ધરના સ્નેહી સાથે બેઠા, અઠલ લીલા બહુ પાકિ;
- રામાની રસોઈ જોઈ તે, નવટાંકની શટલી બાકી. ૫૨
- તેવું જોઈને ઝાંખા થયા, સુદામા પડીયા વિલા;
- શામ કહે તમે સંસાદ માંડ્યો, તે સધળી મારી લીલા. ૫૩
- સુદામા કહે અઠલ લીલા, શું વખાણ મુખ ધકિ;
- ત્રીકમળ તમારી લીલા, સ્વપ્ને પણ જોવી નથી. ૫૪
- સુદામાજી અન્યા ખાવરા, જઈત જનને મન ભાવે;
- વ્યાસ વલ્લભ વાણી વદે, કસ્ય કલ્યાણ કેમ આવે.

સ્વર્ગની નીસરણી.

ધન ધનરે આજ ધારણુ ધરીયાં દયા કરીને મંદીર આવેરે રામ.	૧
ધરમરાજ ધરમ પુરીમાં બેઠા, વઘશનવની વારતા કરેરે રા.	૨
પાપી પાખંડીને બાંધીને લાવો, વઘશનવની રક્ષા કરજેરે રામ.	૩
એમ કરીને ચાર જમડારે ચાલ્યા, મત્યુ લોકમાં આબારે રામ.	૪
પાપી પાખંડીરે કેમ ઝાળખીયે, વઘશનવ જન કેમ ઝાળખીયેરે રામ.	૫
સવારના પહોરમાં નહાવું ને ધોવું, પુન્યને દાન કાંઈ કરવારે રામ.	૬
એ એધાણીએ વઘશનવ જણવા, પાપી અંડાળ બાંધી લાવેરે રામ.	૭
એમ કરીને ચાર જમડારે ચાલ્યા. રાજના હાડમાં પેઠારે રામ;	૮
પહેલેરે કહે છે હું તો નાવજ થઈશ, રાજના હાડમાં પેશુરે રામ;	૯

ખાંજોરે કહે છે તે વાળજી થઇશ,	
રાજની નાડીમાં જોડે રામ.	૧૦
ત્રાંજોરે કહે છે તે સીંચ થઇશ,	
રાજના જોડે રામ.	૧૧
એ થોરે કહે છે તે ઠાંજો થઇશ,	
ખજાર હાજી જમ ખસુરે રામ.	૧૨
એમ કહીને ચા જમડારે વ્યક્ત્યા.	
રાજના હાડપાં પેઠારે રામ,	૧૩
રાજનો દારી તે વાળજી પેઠારે,	
વાળજીના વાળજી બોલાવોરે રામ,	૧૪
મંછાગમ વાળજી તમે અહીંજ આવે,	
રાજતી નાડીઓ જોઓરે રામ.	૧૫
ત.વજ તરીઓ ને એકાંતરીઓ.	
ચોથીઓ જમડ ન જાણુરે રામ,	૧૬
એમ કરીને એક પડીકી આપી,	
ત્યાંહાંને ત્યાં ધડીતા થયારે રાજ.	૧૭
સગાં વહાલાં સરવે રાજ થઇ જોડાં	
અંતરમાં સગાં સોડમાં પેઠારે રામ.	૧૮
જીવ જતાં એનો કોઇ નવ જોણુયે,	
પલકમાં દેહજ પડીયોરે રામ.	૧૯
લીલુડા વાંસની પાલખી બધાવે.	
ઉચકનારા ચારેરે રામ;	૨૦
ચાર જણુ એની ચોપાઇ આવે,	

પુરૂશે પાલખી લીધીરે રામ.	૨૩
ચકલા સુખી એને સગ્ગે વળાવે,	
વહાલા વસાંતી પાછા વળીવારે રામ.	૨૨
પાછુ વાળીને પ્રાણી શુંએ જુઓ છો,	
ક્યારે ગયા સગાં વહાલાંરે રામ,	૨૩
વહાલાં વળાવી તારાં પાછાંરે વળીઆં,	
વહાલાં તે વન ફરી કાઢીરે રાણ,	૨૪
પહેલ પગથીએ પ્રાણી જેમ તેમ ચડીયાં,	
ખીજે પગથીએ બાલા દીઠારે રામ.	૨૫
આરે બાલાનાં હવે ક્યારે ચલાશે,	
હવે તો શી ગતો યાશેરે રામ.	૨૬
બાલા દેખીને પ્રાણી ઘર થર કંપ્યાં.	
ધુસકે ધુસકે રોવા બેઠારે રામ.	૨૭
બલો જમડો જીવને ફરી ફરી પુછે,	
સારે કર્યાં પુન્યને દાનરે રામ.	૨૮
નથી કર્યાં પુન્યને મેં તો નથી કર્યાં દાન.	
દયાનો મારગ કુલ્હી બચેરે રામ.	૨૯
કુરે શું જાણું આગળ વિપત પડશે,	
જમડા તો માર થલો મારે રે રામ.	૩૦
ભોલાની મેડીએ વતી પ્રાણીને મારે	
બરકા ને જુઓ ત્યાં પાડેરે રામ.	૩૧
ખીજે પગથીએ પ્રાણી જેમ તેમ ચડીયાં,	
ત્રીજે પગથીએ ગાખડું દીઠારે રામ.	૩૨

આરે ગોખરીમાં હવે કેમરે ચલાશે,	
હવે તો શી ગતો થાશેરે રામ	૩૩
જેરે જોડાનાં દાન કર્યા હોય તો,	
પ્રાણીને પાર ઉતારો રે રામ,	૩૪
જેરે જોડાનાં અગ્રમહ આલ્યો હોય તો,	
કેને બાડે આણી આપુ રે રામ.	૩૫
ફરી ફરી થને સુરે પુછોછો,	
નથી કર્યો પુજ્યને દાનરે રામ.	૩૬
જાણાતો જમડાને દયારે આવી,	
જુનો જોડો જોને આલ્યો રે રામ.	૩૭
જુડા જમડા નજરે પડ્યો તો,	
ગોડો મારી ખુંચી લીધોરે રામ.	૩૮
દઈલના ચોર તારે કાંપ હતા કેને,	
ઉતમ દેહીઓ તમને આલીરે રામ.	૩૯
ફરી ફરીને હવે મનખો નહીં આવે,	
લક્ષ ચોરાસીમાં પડશેરે રામ,	૪૦
ત્રીજે પગથીએ પ્રાણી જેમ તેમ ચડીઆ.	
લક્ષ ચોરાસીમાં પ્રાણી જેમ તેમ ચડીઆ.	
ત્રીજે પગથીએ પ્રાણી જેમ તેમ ચડીઆ.	
ચોથે પગથીએ જુખો લાગીરે રામ.	૪૧
આરે જુખોમાં હવે કેમરે ચલાશે,	
હવે તો શી ગતો થાશેરે રામ.	૪૨
ઓ પેલા ઓ પેલા બંડાર બરીયા,	

તમાથી શેર અન્ન આપોરે રામ.	૪૨
એકસો ને બે વરસ સુધી કુમાયે,	૪૩
ઉખલે બરડબરડ બળુરે રામ.	૪૪
લક્ષ્મણપતીરે બાધ જેરે કહેવાતો,	૪૫
વહાણો જેને ઘેર ચાસેરે રામ.	૪૬
તમાથી કાંઈ તારે હાથે આહ્યાં હોય તો,	૪૭
તે તારી સાથે આવતરે રામ,	૪૮
ચંબુ ઝ.તીઓ તારાં કારેરે મેલશે,	૪૯
ખોખરી દોણી સાથે આવેરે રામ.	૫૦
ચોથે પગથીએ પ્રાણી જેમ તેમ ચઢીયાં,	૫૧
પાંચમે પગથીએ રૂઝીર દીઠારે રામ.	૫૨
આરે રૂઝીરમાં હવે કેમરે ચલાવે,	૫૩
હવે તો શી ગત ચાશેરે રામ.	૫૪
જેરે ગાયોનાં દાન કર્યાં હોય તો,	૫૫
તારીને પાર ઉતારેરે રામ,	૫૬
નથી કરયાં પુન્યાં મેં તો નથી કરયાં દાન	૫૭
દયાને મારગ સુઝી ગયોરે રામ.	૫૮
પાંચમે પગથીએ પ્રાણી જેમ તેમ ચઢીયા,	૫૯
છઠે પગથીએ ચંબે દીઠારે રામ.	૬૦
આરે ચંબે પ્રાણીને બાથ બીઠાએ,	૬૧
અડધ બહો અડધ રઢયોરે રામ.	૬૨
બાધરે વધમાન નારાં ઉભારે રામ,	૬૩
તેં તો શાં કરયાં પુન્ય દાનરે રામ.	૬૪

હિનાળે જોણે પરખો મંડાવી,	
એમાંસે અપ્યા વિશ્રામ હામરે રામ.	૫૫
શીયાળે ડગલા ડેડીએ આપી,	
ભુખ્યાને ભોજન આપ્યારે રામ.	૫૬
આદાણુ શ્રવણને મેતો સીધાંર આપ્યાં,	
તેને પુન્યે વિમાન મળીયારે રામ,	૫૭
છઠે પગથીએ પ્રાણી જેમ તેમ ચડીઆ.	
સાતમે પગથીએ કુડ દોડારે રામ.	૫૮
ચોરે બેસીને જોણે ચાડીઓ કીધી,	
જીડી સાખ્યો ઘણી પુરીરે રામ,	૫૯
એરે પ્રાણીને પેલા કુડમાં નાખો,	
એની તે શી ગતો થાશે રે રામ.	૬૦
કાન ખજુરા એના કાનમા પેશે,	
હાડીઆ આંખ્યો કાચેરે રામ.	૬૧
સ્વર્ગની નીસરણીનાં સાત પગથીઆં,	
ગાસ શીખેને જે કાઈ સુણેરે રામ.	૬૨
બટ પ્રેમાનંદ એમજ કહે;	
વધકુંડ તેનો વાસરે રામ.	૬૩

સમાપ્ત.

અથ શ્રી કેલધયો પ્રારંભ

શ્રી ગણેશાય નમઃ ॥ શ્રી સાન્દ્યાય નમઃ ॥

શેઠ સગાવણ સાધુને શેઠે, વાણીઆ પાળે વરત.
ન નળ્યા સાધુ રહ્યા અપવાશી, લાવાને આવા તરત;
ક્રબ્જી કુડીઆ યદનરે, વેશ અતીતનો લખને;
અંગાવતીએ ચરણામત લીધાં, નરનાને નાથ;
પતંગ ઉપર પધરાવીને, રંગથી કી ॥ સંગાથ;
ખાતે ભોજન ખીતારે કાપારે, પીરશીને આગળ દીધા,
ખીર રોટલી અમે જમતા નથી, નથી અમનો અદાર
ગાઝન લોક અમે માંસના અહારી એમ બોલ્યા કોરતાર
પાળે વચન બોલ્યા આપુરે, સમજી લેજો સાધુ
કસાઈ વાડે જઈ કરીને, છુપાઈ લાગ્યા માંસ પ્રમા
અંગાવતીએ રસાઈઓ સુધારી, પીરશીયો પરસાદ
વાયુ દાળે નરને નારીરે, બમો તમે દેવ મોતારી
અમેરે માટી માણસની જમીએ, પર માટી ન પ્યાર
અધાર પંથમાં રહેયું અમારે ખેલ ખાંડાની ધાર
વાણીડા વરતજ ફળશેરે, આવી અતીનાશી મળશે
માઝુ વેચાંથી માણસ ન મળે; હર્ષએથી નહી હાર
માત પીતાએ પરીયાણ કીધાં, કેલધઓ સહાર
વાતે તો રહેશે વીશેકરે, કેલધઓ લાલને લેખે,
બણનો ગણનો ભાગ્ય કેલધઆ, માન હસારી પ્રતીત
માત પીતા તારા મારવા બેઠા આગણે આંખો અતીત

ધુતારો ધુતીને જશેરે પછી પડા એ થશેરે,
 એ શું બોલ્યા ગુરજ અમારા નાસીતર કાઢ્યાં કેમ જાય
 નવ માસ જેણે ઉર નાખ્યો ગુગુ બોલે મંગલ થાય
 બકિત મારી શીરને માટેરે શું થાશે નનુક માટે
 હું બાગુ તો બોમી લાગે બોનીંશના જ તે પાર
 મેરૂ સરીખા ડેલવા લાગે અઠાસને અપાર
 મેહુરામણુ માઝા મુકેરે કેવળજો મત્ય ન ચુકે
 રજરે લગ્નિ ત્યાંથી કેવળ વા આવ્યો પાન અવાસ
 માતાએ મુખનાં મીઠાં લીધાં નાખાને કિશોર
 આવતો ઉરમાં લીધેરે મારવાનો પરીવાળુ રાવો
 એવું બોલ્યાં માતાજી અમારાં, નાંખ નીકસો આજ,
 સરજ મનખો કેલછજો માંસ જમે મહારાજ
 ધન્ય ધન્ય આજનો હહાડોરે જુગને જીવણુને જમાડો
 માતા પીનાએ બેને મળીને છેદ્યું કેલછજાનુ શીશ;
 અણુવટતીતો એણે કીધી જમાડવા જુગદીશ
 જેવ રચ્યો ખરેરે પ્રભુ હવે પારણું કરેરે;
 નાય મને નજરે લાવો પુત્ર તમારો એહ
 . તન માય લાગી છે એમ અવિનાશી કેહ;
 નરને નારીરે જુઓ મન વાત વીચારીરે
 . શું ખાંડો મુખેથી હસો કેરા પાશવ પેગ;
 ખમાં તમે આંજણુ આંજો મનમાં આણો નવ મેહુર
 . ને હો સાચાં શતીરે, એમ બોલ્યા જુના જતી;
 મુસ્તક લઈ ખાંડગીયામાં ખાંડ પીતાને વળી મય
 આંખોમાં એમને આંસુ ન આવે, હરખે હારકાં ગાય
 ભોજનીઆં તો બાવશુ કીધારે પીરશીને આગળ દીધાં
 સત્યવાદી તમે સાચા સતી શત્રુ અમારે છે એહ
 વાંઝીઆનું અમે જમતા નથી એવું અવિનાશી કેહ

તમે છો નરને નાગી, જુ
 સમાજશાને મનમાં ચેરો.
 ભગવાન અહીંથી ભુજ્યા
 અંદગીએ તો સંતની કર
 સગાળશા કહે પુર્યે જન્યન
 શુર દુભાવે જોનરી મરયા મારેલાં માને જ્યા.
 કુંગરીએ દવ લગાડ્યો તે તો મારો ખેડ જગાડ્યો;
 ચંગાવતી કહે પાંચ મહીનાનું મારે છે જાવાન.
 બંલે આવ્યા સ્વામી બાવે અમારા તમ સુખિયું કામ;
 ધણી મેં તો તમને ધારયારે તમે મારા જેવ ગુમારયા
 ચંગાવતીએ છરી લીધા પાળી મારી પેટ માંય;
 અચાનક હરી નાઠા ઉડીને બહુ ન
 સાચી છે ટેક તમારી માએ કહે દેવ ના
 કેલઈજાને સંજીવન કીધો બેઠો રમે છે બહા
 સદાય ચરજો રાખો તમારે, દયા કરોને દયા
 પછી સતી બોલ્યા વીચારી ભુદર દેજો બકિત ત
 બહુતો ગણતો આવ્યો કેદખંડો લગ્યો રરીને પાય;
 માતાએ મોતીડે વધાવ્યો હમડે હરમ ન માય
 દાતારે તો દરશન દીવારે લહાવા લાખેણા ગીધાં;
 સગાળશા શેઠ ચંગાવતિએ એવું ધનવેલ નમ
 બાણ પ્રતાપે બણે રૂતનદાસ, તેને તરછેડીએ કેમ;
 મોહનજી મળવાને માટેરે, જીવું વધકુંકડી વાટે
 ધીતીશ્રી કેલઈએ સંપુર્ણ.

ግንባታ

7-0 (ሀገራዊ)

የፖሊስ ሰራተኛ ሰራተኛ

7-0

7-0

7-0

፩-0

፬-0

7-0

7-0

፩-0

፩፩-0

0-፩

፩፩-0

7-0

፲፭ ደብዳቤ

የፖሊስ ሰራተኛ ሰራተኛ

፲፭ ደብዳቤ ሰራተኛ

የፖሊስ ሰራተኛ

የፖሊስ ሰራተኛ

የፖሊስ ሰራተኛ

የፖሊስ ሰራተኛ

የፖሊስ ሰራተኛ

የፖሊስ ሰራተኛ

የፖሊስ ሰራተኛ

የፖሊስ ሰራተኛ ሰራተኛ

፩

፩-0

የፖሊስ ሰራተኛ

፩-0

፩-0

፩-0

፩-0

፩-0

፩-0

፩-0

፩-0

፩-0 የፖሊስ ሰራተኛ ሰራተኛ

፩-፩ የፖሊስ ሰራተኛ ሰራተኛ

፩-፩ የፖሊስ ሰራተኛ ሰራተኛ

፩-፩ የፖሊስ ሰራተኛ ሰራተኛ

፲፭ ደብዳቤ ሰራተኛ ሰራተኛ

1